

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 L.
» četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 55

V Gorici, v soboto 11. julija 1925.

Leto VIII.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v na-
prej. List izdaja kon-
soreciji

»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzut-
ta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5,
— (prej Scuole). —

Po dveh zaplembah.

Zadnja »Goriška Straža« je bila zopet zaplenjena. Goriški podprefekt jo je dal zapleniti radi uvodnika, v katerem smo protestirali proti konfiskaciji »Rdečih knjig«. Kakor bodo čitatelji razvideli iz odloka, ki ga spodaj priobčujemo, je namreč vladno oblastvo prepovedalo Kraljevo knjigo »Boji majhnega naroda« in detektivni so odnesli vse izvoze iz tiskarne na policijo. Janka Kralja so poklicali na podprefekturo, kjer se je moral zagovarjati radi svojega zgodovinskega spisa. »Goriška Straža« je priobčila članek »Rdeče knjige zaplenjene«, kjer je povedala svoje mnenje o postopanju videmskih oblastnikov.

Toda preden je bila ta »Goriška Straža« dotiskana, so se že pojavili iznova policaji v tiskarni in zaplenili vse, kar jim je prišlo pod roko.

Zaplemba sledi torej zaplembi, na »Goriško Stražo« dežujejo kar plenilni odloki vladnih oblastnikov.

Danes bi morali zopet pisati o postopanju goriškega podprefekta. Toda ko bi hoteli povedati to, kar mislimo in čutimo, bi prišel nad nas nov plenilni odlok in tudi današnja »Goriška Straža« bi ne zagledala luč sveta.

Zato opuščamo vsak komentar. Naše ljudstvo naj si samo v svojem srcu napravi sodbo o ukrepih in dejanjih goriškega podprefekta.

Menda smo si vsi na jasno, kakšna bo sodba slovenskega ljudstva.

Toda gospodje pri prefekturi in podprefekturi naj ne mislijo, da smo zagrizeni zasleplenci, ki napadajo vse po vrsti, kar prihaja iz rok vlade.

„Rdeče knjige“ - zaplenjene.

Prefekt Furlanske pokrajine.

V Gorici je začela izhajati zbirka političnih spisov pod imenom »Rdeče knjige«. Ko se je naznanilo priobčevanje omenjene zbirke, je slovensko časopisje objavilo članke, iz katerih se vidi jasno, da ima zbirka namen, podžigati med Slovenci, ki bivajo v mejah kraljevine, iredentiistična čustva, kar bi utegnili kakšni javni red.

V prvem zvezku zbirke pripoveduje pisatelj Janko Kralj pod naslovom »Boji majhnega naroda«, na privlačen način zgodovinsko Irske in namiguje spretno na današnje razmere, v katerih živijo Slovenci, ki tvorijo del italijanske države, tako da se vsaj v srce čitateljev, katerim je knjiga namenjena, prepričanje, da Slovenci niso italijanski državljani, uživajoči v polnem obsegu svoje kulturne in politične pravi-

ci. Mi hočemo biti stvarni in strogo pravični.

Priznavamo brez ovinkov, da se je v naši deželi po odhodu Nicolottija in Nencettija marsikaj obrnilo na boljše. Občinski komisariji se poslavljajo in na deželi se razpisujejo in vrše nove občinske volitve. Volitve so svobodne, od nikoder ni prišla najmanjša pritožba o nasilstvih. Resnici na ljubo priznavamo, da nam gredo oblasti v Vidmu in Gorici v gospodarskih in upravnih stvareh na roko.

Toda poleg gospodarskih potreb ima naše ljudstvo svoje jezikovne in kulturne potrebe, ki so za Slovence življenjskega pomena. Naši kmetje, delavci in obrtniki so ljudje iz duše in telesa. Njihovo duševno življenje ima svoje nepreklicne zahteve, katerim mora država zadostiti. Slovenska kultura mora biti spoštovana, naš jezik mora biti enakopraven v upravnem in sodnem življenju našega ozemlja. Mi zahtevamo slovensko šolo.

Nikdar ne bomo mirovali, dokler nam država ne vrne naših narodnih pravic, za katere se je slovensko ljudstvo borilo nad polstoletja na tej zemlji.

Ko gre za šolo in jezik, smo nepopustljivi in odločni, pripravljeni žrtvovati vse, kar imamo, da pridemo do svojega cilja. Ni ga ukrepa, ni zaplemb, ki bi nas mogla odmakniti od naše ravne poti.

Šele ko bo vlada zadostila tudi našim kulturnim in narodnim potrebam, bo zavladal v deželi pravi in trajni mir.

vice, kakor jih resnično uživajo, temveč da jih drži ital. država v neznosnih razmerah zatiranja in političnega tlačenja.

Ker je očito, da nastanejo lahko za javni red najtežje posledice, ako bi se tako prepričanje razširilo med ljudstvo in ker je odveč poudarjati, da je vse to v nasprotju z resničnostjo, kajti država smatra vse brez izjeme za državljane s popolnoma enakimi pravicami in dolžnostmi. seveda v okviru obstoječih zakonov, zato

SE ODREJA

na podlagi 3. člena »Občinskega in deželnega zakona« zaplemba spisa »Boji majhnega naroda«, ki je izšel v Gorici.

Gospod goriški podprefekt ima dolžnost, izvršiti pričujoči odlok. Videm, 13. junija 1925.

Za prefekta: Paces l. r.
Nadkomisar za javno varnost:
Diaz l. r.

Plenilni ukaz za »Goriško Stražo«.

Podprefekt goriškega okrožja.

V včerajšnji 54. številki »Goriške Straže« je izšel uvodni članek pod naslovom »Rdeče knjige — zaplenjene«, ki komentira ukaz videmske prefekture o zaplembi zbirke spisov pod imenom »Rdeče knjige«.

Komentar besedila in nagiba za zaplemba pa vsebuje neresnične trditve in je namenoma tako prikrojen, da se oblastveni ukrep prikaže kot nepostaven in neresen.

Zato se ODREJA

na podlagi kr. dekretov z dne 15. julija 1923. št. 3268 in 10. julija 1924. št. 1081. zaplemba omenjene številke »Goriške Straže«. Varnostno oblastvo naj ta ukaz takoj izpelje. Gorica, 8. julija 1925.

Podprefekt: di Suni.

Vendar nas vse to ne more odvrti, da ne bi delali kakor nam narekujeta vest in poštenje in kolikor nam dopuščajo državne postave, ker naše prepričanje ni na prodaj za nobeno ceno.

Kaj se godi po svetu?

V svetovnem časopisju čitamo zadnje tedne obširna poročila o vojni, ki jo vodi Francija v svojih afrikanških naselbinah. Vrše se trdovratne krvave bitke, v katerih se vojuje arabsko ljudstvo Rifanov za svojo svobodo in neodvisnost proti francoskemu imperializmu.

Ker stoji »Goriška Straža« odločno na strani vseh tlačanih in zatiranih narodov, hočemo popisati na teh straneh veličastno borbo Rifanov, s katerimi sočustvuje tudi slovensko ljudstvo na Primorskem. Obenem se nam nudi nova prilika, da posvetimo v lumparije protikrščanske kapitalistične politike naših dni.

Podjarmljenje šibkih narodov.

Na severni obali Afrike se razprostira dežela Maroko, precej bogata pokrajina z lepimi rudokopi. Onkraj morja ležita Maroku nasproti Španija in Francija. Francozom in Špancem se je zdela dežela prijetna in nekega dne se zmenijo, da se polaste te tuje zemlje. Meni nič tebi nič vkorakajo francoske in španske čete v Maroko, kakor da bi šle v lastno deželo. Nič niso vprašali Maročanov, ali so s tem zadovoljni, temveč so kar stegnili svoje roke po njihovi lastnini. Francija in Španija sta sklenili leta 1912. kratkoma pogodbu, po kateri sta si razdelili deželo na dvoje: en kos vzajemem jaz, drugega si vzemi pa ti. Dopolnje prebivalstvo, ki živi nad tisoč let v deželi, sploh ni prihajalo v poštev: ravнали so ž njim kakor s pohištvo. Kupuješ in prodajaš ga, kakor ti se zljubi.

Podjarmljeni se upirajo.

V tem vidimo vso zavrženost in moralno propalost moderne kapitalistične politike. Kaj bi rekli o kmetem posestniku, ki mu ugaja sosedova njiva, pa si jo kratkoma vzame in pretepe povrhu še gospodarja? Vsi bi ga imenovali tatu in razbojnika in država bi ga spravila kmalu pod ključ. Ravnotak in nič manjši ropar ni protikrščanska imperialistična država, ki jemlje drugim narodom zemljo in neodvisnost.

Cela vrsta šibkih narodov je padla pod naskokom kapitalističnih velesil. Ista usoda je bila zapisana Maročanom leta 1912, ko so si njihovo deželo razdelili na papirju Francozi in Španci.

Toda domače prebivalstvo se ni dalo kar tako zlepa ugnati. Z orožjem v roki so si morali Francozi in Španci osvojevati kos za kosom zemljo in prodirali so le korakoma v notranjost.

General Liotej.

Francoskim četam je načeljeval general Liotej, inteligenten, prebrisan in krut mož, kateremu je dala francoska država polnomoč v Maroku. Po 15 letnih krvavih bojih je Liotej ukrotil deželo in jo začel tudi upravno organizirati. Liotej je bil nekak kralj Maroka in je zaslovel radi tega po vsej Franciji. Na zunaj je pustil domačinom navidezno oblast in priznal maroškega sultana za vladarja dežele. Sultani so ohranili zunanji blesk, Francozi so mu pustili dvor in vsa stara odlikovanja ter se mu globoko klanjali. Poudarjali so, da hočejo Maroko samo ščititi in mu pomagati do lepšega razvoja. Imeli so nad maroško deželo tako zvano zaščitništvo ali protektorat. V resnici so pa obstajale v deželi ena poleg druge dve vladi: sultanova in francoska. Liotej je oblast francoske vlade, stal-

no krepil in širil, sultanova moč je palirala in propadala, dokler bi se ne bila lepega dne sama od sebe zrušila v nič. Po 15 letnem naporu je Liotej skoro dovršil svoje delo in Francija je bila ravno na tem, da spravi žetev v kaščo, ko je zbruhnila sedanja vojna, katero vodi zopet Liotej.

Porazi Špancev.

Mnogo težje je šlo delo od rok Špancem. Od leta 1912. se do današnjih dni ni Špancem posrečilo podjarmiti dežele. Prebivalstvo hribovitih pokrajin Atlasa in Rifa se je junaske in žilavo tipiralo prodiranju Špancev in porazilo večkrat španske čete. Španija se ščasoma ni več upala v notranjost dežele in se je končno zadovoljila z nekaterimi mesti na morški obali, ki jih je obdala s pasom utrdb, da jih zavaruje pred napadi domačinov. Šele l. 1919. so Španci dobili pogum in sklenili podjarmiti vso deželo. Pošiljali so zaporedoma armade v Maroko in se borili do leta 1925., to se pravi celih pet let, brezuspešno proti pogumnim, žilavim gorskim prebivalcem Rifa. V divjih hribovitih Rifa je skoro izkrvela španska mladina in rifske govornice je požrla milijarde španskega narodnega premoženja.

O zadnjih porazih Špancev je poročala »Goriška Straža« obširno lantsko leto.

Abd el Krim.

Najhujši in najnevarnejši sovražnik, s katerim imajo opraviti Španci v Maroku, je politični in vojaški voditelj Rifanov Abd el Krim. V svojih gorovjih se je Abd el Krim ugnezdil tako trdno, da mu ni mogoče priti do živega. Mož je ustanovil v Rifu popolnoma neodvisno državo, ima dobro opremljeno vojsko, lastno uradništvo, pobira od rifanskega ljudstva davke, ima lastne sodnije, skratka vse, kar spada k samostoini in svobodni državi. Na papirju je Rif podložen Špancem, v resnici pa nimajo Španci v Rifu nobene besede več in so za Rifane navadni tuji.

Vztrajno in bojevito plemo Rifanov si je izvojevalo to svobodo s krvjo in Abd el Krim je danes v očeh svojega ljudstva osvoboditelj domovine.

Abd el Krim je v svojih mladih letih študiral v Španiji in postal na španski univerzi doktor prava. Po končanih naukih se je vrnil v Maroko in stopil v službo Španije. Postal je državni uradnik. Videl je tu od blizu vse krivice, ki jih je trpel njegov narod in je imel ostre nastope s španskimi oblastniki. Ko je bila mera polna, je mladi ognjevit Maročan pobegnil med upornike in postal kmalu njihov voditelj.

Odkritosrčnost imperialistov.

Kakor hitro je Abd el Krim zapustil Špance, je bilo konec njihove vojne sreče. Od leta 1919. do 1921. so Španci imeli še nekaj uspehov in prodirali počasi v notranjost Rifa. Leta 1921. jih je pa Abd el Krim hrupno »izdal« in od tedaj so Španci doživljali zaporedoma same poraze. L. 1925. je bila Španija končno premagana, Rif je bil svoboden in varen.

Čudno je, da so Abd el Krima podpirali v boju proti Špancem ravno njegovi današnji sovražniki Francozi. Skrivaj so mu dajali orožje in denar, da bi premagal Primo de Rivero. Francozi so si mislili: ko bodo Španci pregnani iz Maroka, tedaj se vzdignemo mi in pobašemo vso deželo pod

našo oblast. Toda hinavska politika Francozov se ni obnesla.

Vojna s Francijo.

Abd el Krim se je po zmagi nad Španijo obrnil proti Francozom. On ne mara biti podvržen ne Špancem in ne Francozom, temveč hoče popolno svobodo svoje domovine. Sedaj se vrše v francoskem delu Maroka ljuči boji med Abd el Krimom in francoskimi četami. Rifani naskakujejo v ponočnih napadih z zagrizeno vztrajnostjo francoske postojanke in so potisnili Lioteja v defenzivo. Vojna je ljuča in Rifani prelivajo mnogo krvi za svobodo svoje rodne zemlje.

„Vsi kolonijalni narodi naj se dvignejo!“

Danes ni mogoče reči, kako bo končala vojna v Afriki. Na vsak način pa morajo vsi svobodoljubni ljudje, vse poštene stranke, vsi pravi kristjani spremljati s simpatijo osvobodilne

boje Rifanov. Celo v francoskem parlamentu so se našli ljudje, ki so povzdignili svoj glas za neodvisnost Maroka. Med najboljšim divjim hrupom in vpitjem večine je delavski zastopnik Dorriot očital Franciji, da dela vojne proti kolonijalnim narodom ter zavpil: »Želim, da bi vsi kolonijalni narodi sledili zgledu Rifanov in se dvignili k uporu. Francija naj izprazni Maroko. Maroko Maročanom!«

Dorriot je poudaril, da se francosko vojaštvo ne mara boriti proti Rifanom in da mečejo vojaki preč orožje ter vpijejo: »Doli z vojno!«

Francosko vojaštvo po našem sicer ne bo vrglo preč orožja in se bo podvrglo vojni disciplini, toda jasno je vendar, da se bližajo časi, ko ne bo več mogoče kapitalističnim državam zatirati po svoji volji tujih narodov. Tudi šibka in zaostala plemena rastejo in dozorevajo in bodo prej ali slej vrgla raz sebe jarem svojih nasilnikov.

DNEVNE VESTI.

Po zaplembi.

Kakor javljamo že na uvodnem mestu je bila zadnja številka »Straze« od 8. t. m. zaplenjena. V informacijo priobčujemo tudi tozadevni odlok na prvi strani. Ker nam iz tehničnih ozirov v sredo ni bilo mogoče izdati druge izdaje — samo za tiskanje in odpremo lista rabimo približno osem ur, — smo dodali današnji številki prilogo.

Pomoč za naše poplavljenice.

Poslanec Besednjak je bil včeraj pri videmskem prefektu radi povodnj, ki je prizadela našemu ljudstvu zlasti v Idrijski in Baški dolini ogromno milijonsko škodo. Prefekt je odgovoril, da je vlada nakazala za prvo pomoč 25.000 lir, ki jih bo videmski prefekt osebno razdelil med najbolj prizadete.

Poslanec je opozoril g. prefekta, da je odkazana svota majhna, kar je očitno. Morda se bo dala z novim posredovanjem svota zvišati.

Prefekt je na priporočilo poslanca Besednjaka tudi obljubil, da bo vplival na to, da bo finančna intendantica postopala pri odpisu davkov pravično in širokogrudno.

Duhovniške vesti.

Za župnika v Kobaridu je bil investiran g. Alojzij Pavlin, dosedaj katehet in kaplan v Tolminu. G. Ivan Semič, drugi kaplan v Tolminu, je imenovan za prvega kaplana istotam. Za drugega kaplana pride v Tolmin g. Edko Ferjančič, kaplan v Solkanu. Na njegovo mesto v Solkanu je imenovan g. France Kodrič, kaplan v Kobaridu. G. vikarij Matija Ivančič gre iz Cerovega za kurata v Gaberje na Vipavskem. Za vikarija v Cerovem je nameščen g. Alojzij Mulič iz Št. Petra ob Nadiži. G. Viktor Kos, kaplan v Bovcu, je imenovan za kurata v Logu. Na njegovo mesto v Bovec pride za kaplana g. novomašnik Viktorin Stanič. Za kaplana v Podmelcu gre g. novomašnik Natalij Kjačič.

Konec izpitov

v goriškem bogoslovju je bil dne 2. t. m.

Vesela vest.

G. dekan Ignacij Breitenberger, ki bi bil postal, kakor smo zadnjič poročali, kmalu žrtev ponočnega roparja, je izven vsake nevarnosti. Vrnil se je iz goriškega zdravilišča sv. Justa domov in že vrši svoja vsakodnevna opravila.

Smrtna kosa.

V Dolini pri Trstu je umrl g. Josip Pangerc, mnogoletni župan in deželni poslanec istrski. Bil je med prvimi narodnimi delavci ter se je skupno z drjem Laginjem, Spinčičem in Mandičem boril za pravice hrvatskega in slovenskega ljudstva v Istri. S svojim možatim in odločnim nastopom si ni pridobil samo ljubezni našega naroda, temveč so ga spoštovali tudi nasprotniki. Pokoj njegovi

plemeniti duši! Ohranimo mu časten in hvaležen spomin!

„Čista“ vlada.

V sredo sta podala svoji ostavki minister za finance De Stefani in minister za narodno gospodarstvo Nava. Finančni minister je moral odstopiti, kakor pravijo, ker ni svoje finančne politike enotno usmeril, marveč je delal le od trenutka do trenutka. To je povzročilo tudi padec lire.

Zakaj je pa odstopil Nava, ni povsem jasno. Ta je bil še edini nefašist v Mussolinijevi vladi. Pripadal je takozvanim narodnim katoličanom, ki še vedno vlečejo fašistovski voz. Zdaj je vlada »čista«, ker sede v njej sami fašisti. Iz tega delajo listi razne zaključke. Za naslednike odstopivših ministrov sta imenovana conte Volpi in poslanec Belluzzo, oba fašista.

Obseg nove reške škofije.

K novoustanovljeni škofiji na Reki, o kateri smo že poročali, bodo spadale tudi župnije Trnovo, Knežak in Prem. Kam bo pripadal vikariat Zagorje, še ni gotovo.

Popravek.

Odbor prosvetnega društva »Mladike« v Gorici nam pošilja sledeče:

Št. 157. dnevnika »Edinost« z dne 5. julija t. l. je priobčila v nekem polemičnem članku trditve, da ni naše društvo poslalo uredništvu »Edinosti« vabila in vstopnice za koncert.

Ta trditev ni popolnoma korektna in meče, morda ne namenoma, senco na naše društvo. Da stvar pojasnimo, poročamo:

Uredništvu »Edinosti« ni bilo vabilo na koncert pomotoma poslano, čeprav je odbor članicam, ki so vabila razposiljale, to naročil. Da se ta ne-ljuba pomota popravi, se je društveni podpredsednik v imenu odbora v koncertni dvorani pred pevskim nastopom opravičil pri navzočem goriškem dopisniku »Edinosti« dr. Jarcu in mu vročil brezplačno vstopnico za prve vrste.

Gorica, dne 7. julija 1925.

Odbor »Mladike«.

Iz policijske službe.

Podkomisar na goriškem policijskem komisariatu vit. Marocco je premeščen v Caserto v južni Italiji.

Na njegovo mesto pride kot pridejen policijski komisar dr. Orazio Tortolani iz Tržiča.

V dobi tiskovne svobode.

Glavno glasilo italijanske ljudske stranke »Il Popolo« ni moglo več kot dvajset dni iziti, ker ni hotela prefektura priznati novega odgovornega urednika. V soboto so pa oblastva vendarle dala svoje dovoljenje in je list zopet pričel izhajati pod odgovornim uredništvom J. Margottija, a še vedno pod glavnim uredništvom v Francijo odišlega Donatija.

Narod ki umira.

V Franciji še vedno pada število rojstev. To pa ne radi fizične nespo-

sobnosti ljudstva, ampak ker moderno brezverstvo kvarno in razjedajoče vpliva na zakonsko življenje. Vlada je v skrbah za potomstvo, zato je naložila, oziroma povišala dohodninski davek vsem samcem, ki so stari preko 30 let. To velja tudi za zakonce, preko 30 let stare, ki so brez otrok.

Pismo piše...

Senatna komisija je pod predsedstvom senatorja Zupellija končala svoje preiskovanje proti hudo obtoženemu De Bonu in ga oprostila. Gromovnik vseh snoparjev Farinacci pa s tem še ni bil zadovoljen, marveč je napadel zelo ostro v svojem glasilu predsednika senatne komisije, ki je nasprotnik fašistov. Ta se je pa obrnil na predsednika senata Tittonia in se pritožil proti surovemu napadu. Predsednik senata je tudi obsodil Farinaccijeve besede, češ da se na tak način ne koristi ugledu italijanskega naroda. Tajnik vseh tajnikov pa jezen, vzame dolgo polo in piše senatnemu predsedniku, da lahko ozmerja kogarkoli hoče. Nato je pa dobil Farinacci drobno pisemce, kjer mu javlja Tittoni v mirnih besedah, da ga ni volja se spuščati z njim v prerekanja. Ubogi Farinacci, še nasprotnikov nima, da bi nad njimi kazal svoje junaštvo.

Napetost med Češko in Vatikanom.

Papežev nuncij v Pragi je bil odpoklican s svojega mesta. Čehoslovaška vlada pa je pozvala domov svojega poslanika pri Vatikanu. Vzrok je baje v tem, ker so pod vladnim pokroviteljstvom svečano obhajali spomin krivoverca Jana Husa.

Vse ob svojem času.

Rdeči strah je zmedel že skoro vso Italijo. Saj so že rdeče platnice in rdeči nageljčki protidržavni elementi. Če gre pa za denar, takrat pa nič strahu; tedaj so najhujši boljševiki dobrodošli. Italijanski listi pišejo, da je vlada sklenila z zastopniki ruske sovjetske vlade pogodbo, da sme izvoziti v Rusijo za 300 milijonov lir manufakturnega blaga. Tolikšnega izvoza v Rusijo ni imela Italija še nikdar pred vojno.

Čeden zaslužek.

Jugoslovanski rabelj Mausner in njegov hlapec sta znana — seveda po imenu, ker hodita navadno preoblečena, — širom Jugoslavije. Povsod obešata obsojence. To pa tudi nese. Da sta zadržnili zanko znanima roparjema Čarugi in Prpiču sta dobila preko 8000 dinarjev (skoro 4000 lir.)

Pol sporazuma.

Politični dogodki v Jugoslaviji so se premaknili za ped naprej. V Beogradu se pogovarjajo zastopniki radikalne in Radičeve stranke o sporazumu. Nekateri listi že pišejo, da je mir med tema strankama gotova stvar. Radičevci bodo baje stopili v vlado in dobili tudi par ministrov. Kdaj se bo sklenil pa pravi sporazum med vsemi tremi brati: Hrvati, Srbi in Slovenci?

Boj za katoliško šolo.

Prosvetni minister v Jugoslaviji Pribičević, znani zagrizeni svobodomislec, ki se je proslavil s svojimi ukrepi proti katoliškim organizacijam in celo proti Marijinim družbam, je izdelal nov šolski zakon. Ta zakon je za katoliške starše, ki hočejo svoje otroke vzgojiti v verskem in uravnem duhu nesprejemljiv. Katoliško ljudstvo odločno nastopa proti temu zakonu.

V Sloveniji so zato ustanovili društvo »Krščanska šola«, ki ima namen delovati na to, da dobe katoliški otroci katoliško vzgojo. Škoda samo, da v ostalih katoliških pokrajinah Jugoslavije zanimanje za ta boj ni tako živahno kot v Sloveniji.

Za narodne manjšine.

Te dni zboruje v Varšavi kongres, ki se bo bavil po večini le s vprašanji o narodnih manjšinah. Bilo pa je že več takih kongresov, pa je dosedaj ostalo le bolj pri besedah.

Žrtve valute.

Statistični državni urad v Nemčiji poroča, da se je l. 1923. usmrtilo 13.288 oseb. Velika večina teh zato, ker je nemška marka takrat padla skoraj na nič in so ti prišli ob vse premoženje.

Do kam seže zagrizenost.

Na dunajskih pokopališčih je bilo stalno v navadi, da je višji uslužbenec mestnega pogrebnege podjetja odmolil »Oče naš«, ko so spustili krsto v jamo. Te dni pa je nek zagrizen socialist, mestni okrožni načelnik prepoval mestnim pogrebnim uslužbencem odmoliti običajno molitev, pač pa je sam imel nagrobni govor in ga zaključil z besedami: »Pozdravljamo te, prijatelj, in se ne vidimo več!« Nato so pa pevci zapeli nagrobno in kot pravo nasprotje govornu zagrizenega nasprotnika vere so izzveneli akordi: »... se zopet srečamo v veselju.«

Tečaj za babice.

V Trstu se bo vršil v šolskem letu 1925-1926 tečaj za babice. O sprejemnih pogojih in vsem drugem daje pojasnila »Zdravstveni urad« (Ufficio d'igiene), via Mazzini (prej via Municipio) št. 7/l.

Valuta.

Dne 9. julija si dobil:

za 100 franc. frankov	127.50	do	128.25	Lir
za 100 belg. frankov	125.50	do	127.50	Lir
za 100 švic. frankov	515.—	do	530.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	81.—	do	82.—	Lir
za 1 zlato marko	6.25	do	6.45	Lir
za 100 dinarjev	47.75	do	48.25	Lir
za 1 sterling	132.25	do	132.75	Lir
za 1 dolar	27.20	do	27.35	Lir
Novci po 20 frankov	106.—	do	108.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0380	do	0.0395	Lir

Mestne novice.

Gluhonemnica v Gorici.

Kraljeva komisija v Vidmu se je vendar končno odločila, da pusti ta prepotrebni zavod še naprej v Gorici. Dovolila je preko pol milijona lir za popravilo stavbišč. Seveda si ni mogla kaj, da ne bi temeljito »popravila« tudi učne moči v zavodu. Dosedanji ravnatelj veleč. g. Ivan Reščič, ki je preko 18 let žrtvoval vse svoje moči gluhonemnim otrokom, tem najbednejšim izmed vseh bednih je upokojen. Gluhonemi otroci so ga vzljubili kot svojega dobrega očeta, ker je poznal vsled svoje globoke strokovne izobrazbe vse utripe njih življenja. Zdaj pa je moral pustiti vodstvo zavoda, ki ga je utemeljil Slovenec Stanič, zato ker je — Slovenec. Sicer so g. Reščiča še pustili v zavodu kot provizorično učno moč in dušnega pastirja. Vodstvo pa so dali nekemu učitelju italijanske narodnosti. Poklicali so še na zavod, kjer je dve tretjini slovenskih otrok še dve italijanski učiteljici in enega italijanskega učitelja. Pustili so le še eno slovensko učiteljico. Kaj naj to pomenja? Ali se ne bodo nesrečni gluhonemi, otroci slovenskih staršev, niti smeli in mogli spominjati več svojega rodu?!

Lastnikom psov!

Mestno županstvo razglašja sporazumno s podprefekturo in živinorodovniškim uradom sledeči ukrep radi pasje stekline:

Kogar bi stekel pes uklal, naj se takoj javi na mestnem fizikatu, via Mazzini št. 7/l. Vsi psi morajo imeti od zdaj naprej skozi 6 tednov na javnih ulicah in prostorih nagobčnike in se morajo voditi na vrvi. V nasprotnem slučaju jih konjederec polovi in odda na lastnikove stroške v šestmesečno opazovanje; vrhu tega zapade lastnik še drugim kaznim.

Nov most med Stračicami in Podgoro.

Mestni stavbni urad že proučuje novi načrt za tramvajsko progo, ki bo tekla od Šempetra preko nekdanje ulice Treh kraljev (viale XXIV maggio) v Podgoro in Ločnik. Še poprej pa bodo morali zgraditi nov kamenit most čez Sočo od gozdička nad Stra-

Glas naših izseljencev iz Francije.

Andun le Tiche 24.-6. 25.

Zelo potrebno se mi zdi, da se tudi mi nekoliko oglasimo v naši vedno priljubljeni »Goriški Straži«. Že večkrat smo čitali v »Gor. Straži« kako se naši rojaki oglašajo in opisujejo svoje razmere. Beremo, da nekateri dobro služijo — drugi pa spet manj, kakor je to že povsod v navadi. Tu, kjer se mi nahajamo, smo ravno na meji luksemburške države. Zaslužek je pa tudi tak, kakoršno delo človek dobi. Ljudje govorijo tukaj po večini le francoski, posebno kar je mladih. Pa saj domačih ljudi je malo, večina so sami priseljenci. Največ je Italijanov. Slovencev nas je tukaj približno okoli štirideset. Rusov (Ukralincev) teh je tudi vse polno, tukaj; imajo tudi svoje društvo. Želeli bi bilo, da bi se tudi mi Slovenci vzdramili ter ustanovili svoje društvo, ker človek le v svojem maternem jeziku dobi razvedrilo in tolažbo. Potrebno bi bilo, da bi si nabavili slovensko časopisje, da bi bili vedno informirani kako in kaj se godi v domačem kraju. Od tu je pol ure hoda lepo mesto (namreč v luksemburški drž.). Imenuje se Esch. Tu je bila v nedeljo dne 14. junija demonstracija proti fašizmu, ko so praznovali obletnico umorjenega poslanca Matteottia. Bilo je zelo veliko ljudi zbranih. Zdaj zadnje čase smo čitali, da so bile tam po naših vaseh občinske volitve. Prosimo zavedne Cerkljane, da bi nam objavili, katere može so si izvolili na sedanjih volitvah. Mislimo, da so si izbrali iz svoje srede može, kateri bodo znali pravično in pošteno voditi obč. upravo v dobrobit ljudstva.

Pozdrav vsem starišem, fantom in dekletom ter prijateljem.

V kratkem se zopet kaj oglasimo.

Franc Obid iz Cerkna in tovariši.

Polovična vožnja udeležencem informativnega zleta v Srbijo.

Že vsa leta po osvobojenju se Slovenci mnogo zanimamo za južno Srbijo. Mnogo je ljudi kmetijskega stanu, ki želijo priti do zemlje potom agrarne reforme ali pa potom privatnega nakupa. Ravnotako pogosto se oglašajo razni obrtniki, ki se želijo naseliti v južni Srbiji. Je pa tudi mnogo premožnejših ljudi, ki bi si na jugu želeli ustvariti kakršnokoli trgovino ali industrijo. Toda vsakdo niti prav ne ve, ne kod, ne kam, razmer pa naši ljudje sploh ne poznajo in so tudi sicer premalo orientirani. Tudi je za manjšega človeka dosti truda, ako bi hodil samo »gledat na uro«. Doznavamo, da organizira lastnik »Agrarnega biro-a« g. dipl. agr. A. Jamnik, ki pozna Srbijo še iz predvojnih časov, — skupen informativni zlet v južno Srbijo in s tem daje udeležencem priliko, da se tudi na licu mesta poučijo o vsem, kar jih zanima. Zlet bo vodil g. dipl. agr. A. Jamnik sam

in zbere tudi ves potreben, specialni informacijski material.

Preskrbel je pri ministrstvu saobračaja ugodnosti. Udeleženci plačajo samo *polovično vožnjo*, ki bi utegnili znašati okoli Din. 600.— po provizoričnem potnem načrtu, pa tudi s prenočišči po večini ne bo stroškov. Zaradi že nastopajoče vročine bi se zlet pač najbolje vršil v početku septembra. Ako pa bi večina udeležencev zahtevala, da se vrši prej (a ne pred 15. julijem), bi se njih želji moglo ustreči. Prijaviti se je do 15. julija t. l.

Izletniki se ustavijo po en dan v Beogradu in Nišu, potem pa gre pot dalje v Vranjo, Skoplje, na Ovčje in Kumanovsko polje, Tetovo, Prizren, Ohrid, Bitolj, Veleš, Kos. Mitrovico, Kosovo polje itd. ter evnt. tudi v Solun, če se bo za to (posebej prijavi) dovolj interesentov. Potni program še ni popolnoma definitiven in se lahko še kaj opusti (zlasti Ohrid) ali dopolni. Prijave sprejema in daje pojasnila »Agrarni biro« dipl. agr. A. Jamnika v Ljubljani, Šelenburgova ulica 7-1. Pismenim vprašanjem je za odgovor priložiti Din. 3.— v znamkah.

Davno je že bil čas, da bi se bili poklicani krogi spomnili in organizirali tak poučen zlet, zato privatno inicijativo in prevzem vsega težkega dela po g. dipl. agr. A. Jamniku še tembolj pozdravljamo.

IŠČEM POŠTENO, PRIDNO DEKLE, vajeno vsem hišnim delom. Valjčni mlin W. Jochmann, Ajdovščina.

IŠČEM DRUŽBO 20 DELAVCEV-GOZDARJEV za sekanje drv za kurjavo iz gozda zraven Kobarida. Nastop takoj. Plača dobra. Folicaldi Giacomo, Cividale.

Vabilo

na redni občni zbor „Mlekarske zadruga“ v St. Vidu, ki se bo vršil

19. t. m. ob 3. uri pop. v mlekarni.

SPORED:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelnika.
3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1924.
4. Revizijsko poročilo.
5. Nadomestna volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ako bi bil ta občni zbor nesklepčen, se bo vršil čez pol ure drugi občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število navzočih članov.

NAČELSTVO.

zastavami in vsi zasedeni s plemenitimi damami. Videla sem njih lepoto v svitu rdečih, kadečih se plamenic, ki so tičale v bronastih svečnikih, vrsta pri vrsti, prav gori do slemena. In po pisanih cestah so prihajali v voze in vsi bogovi in boginje in vse čednosti in lepote so v dolgih sprednjih šli mimo. In vmes so se vrtele maske in tako veselje je bilo, da ti, o gospod, še nikdar nisi videl veseljšega. In zbežala sem v svojo sobico, toda vendar sem slišala smeh s ceste in še nikoli nisem slišala ljudi tako se smejati, tako ljubko in zveneče, da je moral ves svet z njimi udariti v smeh in peli so pesmi, ki so gotovo bile slabe, toda zvenele so tako nedolžno in so prinašale tako veselje, da je srce vztrepetal, tako da sem se sredi molitve morala vprašati, zakaj nisem z njimi tam zunaj in vleklo in vabilo me je tako močno, ko da bi bila privezana na splešnega konja. Toda nikoli prej nisem tako molila h Kristusu, naj mi pokaže, kaj je njegova volja. In mahoma je prenehal ves hrušč. Velika in čudovita tišina je bila krog mene in videla

Selma Lagerlöf:

Katarina iz Sijene.

Nikolaj pa je ostal trdovraten, ker ni mogel prenesti, da je hodila po svetu in nosila v srcu ljubezen do nekoga drugega.

»Toda če nosiš Kristusa v srcu, devica, odkod veš, da te tudi on ljubi?«

Zasmehljala se je v najveselejšem nasmehu in je ploskala z rokami ko dete.

»To moraš slišati, to moraš slišati.« je rekla. »Zdaj ti bom povedala najvažnejše. Bila je noč v postu. Izmirila sem se s stariši in sem pridobila njih dovoljenje, da položim oblubo čistosti in oblečem redovniško nošo. Četudi sem še vedno stanovala v njihovi hiši. In bila je noč, kot sem ti rekla, toda bila je zadnja noč v postu, tako da so vsi noč spremenili v dan. Slavje je šumelo po vseh ulicah, 4 mostovži so viseli ko ptičnice na zidovih velikih palač in so bili vsi prevlečeni s svilnatimi preprogami in

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(Gradska štedionica)

v LJUBLJANI

Stanje vložnega denarja preko 125 milijonov dinarjev ali 500 milijonov kron
Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Zlasti plačuje za vloge po dogovori v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči za nje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana.

z vsem premoženjem in davčno močjo. Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je

popolnoma varna.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

Širite „Goriško Stražo!“,

Cassa di risparmio

unita al Monte di Pietà di Gorizia
di fondazione Conte Thurn - - -

Goriški mont

(Hranilnica)

Ustanovljen 1831

Sedež Via Carducci 2

Operacije zavoda.

Hranilne vloge in vloge na tekoči račun. — Posojila na nepremičnine z eno zapadno dobo, s plačilom na obroke in z amortizacijo. — Tekoči računi z jamstvom na vknjižbe, menice in vrednostne papirje. — Posojila občinam in javno priznanim korporacijam. — Predujmi in posojila na vrednostne listine. — Nakup vrednostnih listin ter v tekočem polulete zapadlih odrezkov. Eskomptovanje in reeskomptovanje menic.

Brezplačno izdavanje nakazil na „Banca d'Italia“ in na „Istituto di Credito delle Casse di Risparmio Italiane v Rimu.“ — Navadna hramba ter uprava vrednot. — Sodni pologi.

sem zelen travnik, tam je sedela Mati Božja med cveticami in v njenem naročju je ležalo Dete in se igralo z lilijami. In stekla sem z velikim veseljem k njima in sem se vrgla pred otrokom na kolena in sem naenkrat bila polna miru in pokoja in sveto Dete mi je potisnilo prstan na roko in mi je dejalo: »Vedi, Katarina, da slavim danes zaročni dan s teboj in da te nase privežem z najmočnejšo zvestobo!«

»O, Katarina!«

Mladi Perudžijec se je na tleh obrnil tako, da je mogel zakopati svoj obraz v nje naročju. Bilo je, ko da ne more prenašati, da bi gledal, kako je žarela, ko je pripovedovala, in kako so njene oči postale podobne jasno sijočim zvezdam. Bolesten trepet je prešinil njegovo telo.

Toda med tem ko je govorila, je v njem vzklikala velika žalost. Mala devojčica, bela, mala devojčica — nikdar je ne bo mogel pridobiti. Njena ljubezen je bila last drugega, nikdar ni mogla postati njegova. Ni bilo niti vredno, ji povedati, da jo ima rad. Toda trpel je, vse njegovo bitje je

duhtelo v ljubezenski muki. Kako naj more živeti brez njih? Zdaj mu je bilo skoro v tolažbo, če je pomislil, da je na smrt obsojen. Tako mu ni bilo treba živeti in jo pogrešati.

Zdaj je deklica za njim globoko vzdihnila in se je vrnila iz nebeške radosti, da misli na uboge ljudi.

»Popolnoma pozabljam s teboj govoriti o tvoji duši,« je rekla. On pa je pomislil: Glej, to brezne ji vendar lahko olajšam.

»Sestra Katarina,« je dejal, »ne vem kakšna nebeška tolažba me je objela. V božjem imenu, želim se pripraviti na smrt. Lahko pokličеш menihe in duhovnike, spovedal se bom. Eno mi pa moraš obljubiti, predno odideš. Prišla boš h meni, jutri, ko bom moral umreti in boš držala mojo glavo v dlaneh, tako kot zdaj.«

Ko je to rekel, je začela jokati in nepopisno veselje jo je napolnilo. »Nikolaj Tundo, kako si srečen!« je rekla, »prišel boš pred mano v raj.« In začela je nalahno gladiti njegove lase.

On pa je spet rekel: »Prideš h meni, jutri, na mestni trg. Sicer mi morda postane tesno. Morda sicer ne bi

Poslano.*)

Podpisani Jožef Bremec, Sela št. 35
preklicujem vse žaljive besede, ki sem
jih govoril dne 21. junija t. l. proti g.
Petru Fonu iz Sela št. 8.

Sela, dne 7. julija 1925.

Josip Bremec.

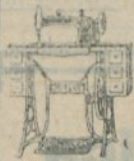
*) Za članke pod tem naslovom odgovarja
uredništvo samo v toliko, kolikor zahteva
zakon.

KOVAŠKEGA UČENCA, močnega
in zdravega sprejemem takoj. Hrana
in stanovanje v hiši. Prednost imajo
Tolminci ali Kobaridci. Božič Mihael.
kovaški mojster, Solkan 305.

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je na
prodaj časopisni papir.

Delak in Gomišček zaloga pohištva z lastno delavnico

Solkan pri Gorici
se priporočata za dobavo
pohištva po najnižjih ce-
nah. Izdelek zjamčen.

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fian“
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju-Gorica

Piazza Cavour št. 9
Mehanična delavnica, Piazza Cavour šte. 5.

Ležišča za krogle (cuscineti a sfere)

iz delavnic v Villar Perosa. Edino za-
stopstvo z zalogo za goriško ozemlje:
Pavel Volpi, GORICA, Corso Vittorio Emanuele III. št. 58
garage „FIAT“.

SLUŽBO OSKRBNIKA POSESTVA
ali kmetijo v najem sprejemem. Naslov
pri upravi lista.

Opr. šte.: E 1416/25

Dražbeni oklic.

Dne 18. julija t. l. ob 15. uri bodo
prodane na javni dražbi: premičnine
(oprava in gradbeni material), last
Nove stavbene zadrage v Št. Petru
pri Gorici.

Konkurzni upravitelj:
Dr. K. Podgornik.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI
v GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14
SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

Občni zbor Posojilnice v Pevmi

r. z. z n. z.

bo 19. t. m. ob 4h popoldne.

Dnevni red:

- 1) Poročilo načelstva in nadzor-
stva.
- 2) Računski zaključek za l. 1924.
- 3) Volitev načelstva in nadzorstva.
- 4) Slučajnosti. Načelstvo.

Dr. Rosato — Idrija

zdravnik — kirurg in zdravnik za
porode, bivši asistent glavne
bolnice Regina Elena v Trstu.
Ordinira: od 10-11 v zobotehničnem
ateljeju, — od 2-3 v svo-
jem zasebnem stanovanju
vsako sredo od 9-11 ure v Spodnji
Idriji.

LJUBLJANSKA POSOJILNICA

r. z. z n. z. v LJUBLJANI — Telefon šte. 9

Mestni trg šte. 6

obrestuje vloge zelo ugodno in sicer:

- vloge, ki jih izplačuje brez odpovedi, po 8%
- vloge z eno mesečno odpovedjo, po 10%
- vloge s tri mesečno odpovedjo, po 12%
- vloge s šest mesečno odpovedjo, po 14%

Jamstvena glavica znaša že nad 11 milijonov dinarjev.

Posojila daje le proti popolni varnosti na vknjižbo in na poroštvo.

~ Inkaso faktur in menie ~ Trgovski krediti ~

Andrej Mavrič

Gorica via Carducci 3 — Podružnica Kormin via Principe Umberto

Velika zaloga manufakturnega blaga za moške in ženske obleke, hlačevine,
Zepfirja, Perkala itd. — Velika izbira češkega platna in raznega perila, kakor tudi
volne, žime, bombaža, morske trave ter izgotovljenih štramacev. — Velika izbira
izgotovljenih oblek za moške in dečke.

Lastna krojačnica katere sprejme vsako naročilo. Izvrši delo točno in po nizkih cenah.

Cene nizke!

Obiščite domačo tvrdko, kjer bode te
gotovo dobro postreženi

Cene nizke!

mogel v stanovitnosti umreti. Toda če
boš pričujoča, bom občutil veselje sa-
mo in ves strah me bo zapustil.

»Ne vidim več v tebi revnega člo-
veškega sinu,« je rekla, »zdi se mi ko
prebivalec nebeške hiše. Tako mi je,
ko da bi izžareval luč, ko da bi te za-
grinjali oblaki kadila. Blaženost va-
lovj od tebe do mene, zakaj kmalu boš
srečal mojega ljubljenežina. Bo-
di miren, prišla bom in te bom videla
umreti.«

Nato ga je peljala h spovedi in h
svetemu obhajilu. Vse je opravil kot
v snu, strah pred smrtjo in kopnenje
po življenju oba ga zapustita. Smrt se
mu je zdela zdaj malenkost v primeri
z bolečino, da ga ona nikoli ne bo lju-
bila.

Deklica ni spala mnogo v oni noči
in v ranem jutru je že prišla na mo-
rišče, da čaka nanj. Brez nehanja je
klicala Mater Jezusovo, Marijo in
sveto Katarino Egipčansko, devico in
mučenico, naj rešita njegovo dušo.
Neprestano je govorila: »Hočem, naj
bo zveličan, hočem, hočem.«

Toda bala se je da bo nje molitev
brez sadu, zakaj ni več občutila one-
ga navdušenja, ki je gorelo prejšnji
večer v nje srcu, občutila je le neiz-
rečno usmiljenje z njim, ki je moral
umreti. Le žalost in bolest oba sta bila
nad njo.

Polagoma se je mestni trg polnil z
ljudmi. Rabljevci hlapci so prikorakali
s palicami, hrušč in glasno govorjenje
so zavladovali naokoli, ona pa ni opazi-
la nič, ni slišala nič. Bilo ji je, kot da
bi bila sama. Ko je prišel on, se mu je
godilo ravno tako. Ni mislil na druge,
videl je le njo. Ko pa je pri pogledu na
njo videl, da obliva žalost nje obraz,
je zasijal in se skoro razveselil. In
glasno ji je zaklical:

»Nocoj nisi spala, deklita.«

»Ne,« je rekla, »bedela sem v mo-
litvi zate, toda zdaj sem vsa obupana.
ker moje molitve so brez moči.«

Spustil se je na morilni kamen in
ona je zdrknila pred njim na kolena,
da je mogla držati njegovo glavo v
rokah.

»Zdaj grem na pot, da srečam tvo-
jega Ženina, Katarina.«

Ona je jokala vedno bolj. »Tako
slabo te znam tolažiti,« je dejala.

Pogledal jo je s čudovitim smeh-
ljajem. »Tvoje solze so moja najbolj-
ša tolažba.«

Rabelj je stal z golim mečem poleg
nje, toda ona mu je namignila, naj
odstopi, ker hoče govoriti še nekaj be-
sed z obsojencem.

»Predno si prišel,« je rekla, »sem
legla tusem na morilni kamen, da po-
skusim, ali bi mogla prenašati. In
sem začutila, da me še navdaja groza
pred smrtjo, da Jezusa ne ljubim do-
volj, da bi to uro mogla umreti. In
tudi nočem, da bi ti umrl in moje mo-
litve so brez moči.«

Ko je to rekla, je mislil: Če bi mi
bilo dano živeti, bi jo kljub vsemu pri-
dobil zase, in bil je vesel, da mora
umreti, predno se mu je posrečilo, da
potegne prelesto nevesto nebeško na
zemljo.

Ko pa je položil glavo v njene dlani,
je prišla nad oba velika tolažba.

»Nikolaj Tungo,« je dejala, »vidim
nebesa se odpirajo. Angeli se spušča-

jo navzdol, da sprejmejo tvojo dušo.«
Začuden smehljaj mu je preletel obli-
čje. Ali naj je res radi tega, kar je
zavoljo nje storil, zaslužil nebeško
kraljestvo? Dvignil je oči, da pogleda,
kar je ona videla, takrat pa je padla
sekira.

Ona pa je videla prihajati angelje
vedno nižje in nižje, videla jih je,
kako so dvignili njegovo dušo in jo
nesli proti nebu.

Da je deklica Katarina živela še
vseh teh petsto let, se mi zdi naen-
krat jasno in naravno. Kako bi jo mo-
gli pozabiti, krotko, malo devojko, ve-
liko, ljubeče srce? Zopet in zopet mo-
ramo v nje slavo peti pesem, ki se
razlega zdaj v malih kapelicah:

Sveta in ponižna mati,
tolažnica vseh nesrečnih,
v valovih tega življenja
vodi nas z molitvijo.

Prosi za nas.

Sveta Katarina, prosí za nas!
(Konec.)

čicami proti farni cerkvi v Podgori, malo višje od nekdanje »pašarele«. Most bo otvoren tudi za pešce. Stroški zanj so proračunani na 1 milijon in 200 tisoč lir; nosili jih pa bodo država, provinca, mestna občina in veleindustrialec v Podgori Brunner.

Z novim mostom bo ljudem zelo ustreženo, ker morajo zdaj hoditi čez pevmški ali pa po ovinkih čez leseni zasilni most za tovarno.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: Ljudska posojilnica v Nabrežini 50 L. — Srčna hvala!

Darovali so za svetišče sv. Višarij:

Župnija Trbiž L 710,50; župnija Obalnica L 600; župnija Ukve (II) L 60; župnija Ovčja vas L 150; župnija Naborjet L 30; N. N. Tr-

biž L 100; župnija Podmelec L 600; župnija Bovec L 1023; župnija Soča L 418; kuracija Trenta L 243; vikarijat Čezsoča L 510; kuracija Srpenica L 905; Strmec-Predel L 182; župnija Kobarid L 800; župnija Breginaj L 371; kuracija Drežnica L 1350; kuracija Li-bušnje L 1175,30; vikarijat Kred L 485; vikarijat Sedlo (II) L 80; g. Katra Primožič (Kajro) L 200; 3 osebe — Ladra L 15. — Vsem darovalcem srčna zahvala!

Oskrbništvo Svetišča sv. Višarij.

Listnica uredništva.

Č. A., Sedlo 51: Krompir je še mogoče obvarovati gori v hribih; seveda, če je krompir še zelo zelen in še niso začeli listi močno rumeneti. Obvaruje se ga pa s škropljenjem s to raztopino: na 20 litrov vode se raztopi 30 dkg vitriola in 30 dkg gašenega apna. Pozdravljeni!

Kaj je novega na deželi?

Podgora.

Kakor smo izvedeli, se bodo vršile pri nas občinske volitve na dan 2. avgusta t. l. Pri vseh dosedanjih volitvah smo imeli le eno skupno volišče, navadno pri mostu, medtem ko bomo volili sedaj ločeno na dveh krajih in sicer v »Ljudski šoli« v Podgori in v »Ljudski šoli« v Pevni. Tedaj bomo prav natančno dognali število onih »strašnih« komunistov v Podgori in pa število pristašev drugih zmernih strank. Želeti pa bi bilo, da se strnemo v močno vrsto proti komunistom, ki grdo lažejo, ko nam pripovedujejo o nebesih na zemlji, a so s svojim nerodnim nastopom proti oblast-vo dosegli, da ne smejo sedeti z večino v občinskem svetu. Če izvolimo komuniste, bodo smatrali to za dokaz, da nočemo starešinstva, temveč da hočemo še naprej komisarja. Voliti proti komunistom se ne pravi voliti proti delavcem, saj bodo tudi naši kandidati le kmetje in delavci. Zmagati hočemo, ker se dobro zavedamo, da moramo sami plačevati dragega komisarja, ki ne pozna našega jezika in pa ker mora občina odšteti lepe tisočake našega denarja, ki gre za vsakokratne volitve, posebno še sedaj, ko imamo kar dve komisiji. Podgorci, od vas je odvisna usoda lastne občine!

Vrtojba.

Prejeli smo in priobčujemo:

V »Edinosti« se je že parkrat nekoč zagnal v županstvo, češ, da ne skrbi dovolj za ureditev poštnih razmer v občini. V pojasnilo navajam sledeče podatke, iz katerih sledi, da sta županstvo in starešinstvo popolnoma izvršila tudi v tem vprašanju svojo dolžnost. Že v prvih sejah, ki jih je imelo sedanje starešinstvo marca 1922., je razmotrivalo o preurejenih poštnih razmerah v naši občini. Odposlana je bila posebna spomenica na pošto ravnateljstvo v Trst in razen tega je zastopnik občine tudi večkrat osebno posredoval za ugodno rešitev, županstvo samo pa je tudi večkrat pospešilo zadevo. Zahteva občinskega zastopa gre za tem; v Vrtojbi naj se ustanovi nov poštni urad; dokler pa se to ne zgodi, naj se postavi pisemski nabiralnik na občinski dom v sredi občine in raznašanje pisem naj se poveri le eni osebi za celo Vrtojbo. Stroške za prenos nabiralnika je pripravljena občina sama plačati, za pismonošo pa je pripravljena dobiti primerno moško osebo, ki bi bila obenem tudi občinski sluga in ki bi vršila raznašanje pisem za vse stranke brezplačno, ker bi njeno vzdrževanje deloma prevzela poštna uprava in sicer v enaki ali nekoliko večji meri kot za dosedanje poštne raznašalko, deloma pa občina. S tem bi odpadli obe sedanji raznašalki, pisma bi se redno dostavljala in raznašala vsak dan, tudi ob nedeljah. Poštna uprava bi radi tega ne trpela ničesar. Ta naravna, logična in za poznavalca razmer edino mogoča in današnjim razmeram naše občine edino odgovarjajoča zahteva pa zadeva na odpor par interesiranih in nazadnjaško mislečih oseb, ki bi se še vedno radi igrale Dolenjce

in Gorenjce in ki se z najbolj nesmiselnimi razlogi upirajo skoro vsakemu ukrepu občinskega zastopa. Koliko je kriv na tem poštni urad v Šempetru, od katerega je naša občina odvisna, in koliko poštno ravnateljstvo v Trstu, ne morem ugotoviti.

Prav v zadnjem času je napelo županstvo vse sile, da bi se njegova upravičena zahteva rešila in naprosilo za posredovanje nekatere ugledne osebe, a do sedaj nima še odgovora.

Končno naj še omenim, da je poštno ravnateljstvo svoječasno ponudilo poštno nabiralnico z vsemi pravicami in dolžnostmi bivšemu županu, ki je — Bog ve zakaj — ne da bi se s kom posvetoval, sam kratkoma ponudbo odklonil. Tako mora sedanja občinska uprava, kakor marsikje drugod, tudi tukaj popravljati zavoženo dedščino? Uverjen pa sem, da se nam tudi tukaj posreči izvojevati končni uspeh, kakor se nam je to posrečilo že v marsikateri, še težji zadevi.

Župan: Og. Soban.

Medvedjebrdo nad Idrijo.

V nedeljo 12. t. m. bo imela šolska mladina veselico; čisti dobiček je namenjen ubožnim šolarjem. To je vse lepo in prav od učitelstva, da se vzame za tako človekoljubno stvar. Čudno se nam pa zdi, da je na tej šolski prireditvi, kjer nastopajo le slovenski otroci, izključena vsaka slovenska točka. Gledali smo program, a same italijanske pesmi, deklamacije in prizori. Ali misli prireditveni odbor s tem vabiti na veselico slovenske starše? Za enkrat le to. — Okoličan.

Kanalski Lom.

Stari Krištanc — umrl. V sredo zjutraj je mirno v Gospodu zaspal — previden z vsem za pot v večnost — Primož Manfreda, po domače Krištanc, v 74. letu svoje staosti. Bil je izvrsten dolgoletni živinozdravnik — samouk. A ne morda kak mazač; zdravil je popolnoma po moderni medicini. Vso svojo mladost je študiral razne živinozdravniške knjige. Marsikateremu revežu je rešil edino kravo; zato ga pa bodo vsi v Lomu in tudi daleč okoli občutno pogrešali. Vsa, kateremu je Krištanc rešil kako živinčje, naj se spomni v molitvi njegove duše; nemalo molitev se bo dvignilo proti Večnemu. — Vsemogočni mu daj večni mir. — Ostalim iskreno sožalje.

Podraga.

Po dobrih dveh letih smo imeli pri nas preteklo nedeljo zopet javno prireditve. Naše »Kat. slov. izobraž. društvo« je vprizorilo Finžgarjevega »Divjega lovca«. Društveni pevski zbor je zapel nekaj ljubkih pesmic. Prihodnjo nedeljo 12. julija je pri nas cerkveno žegnanje — praznovanje naših farnih varuhov sv. Mohorja in Fortunata. Na splošno zahtevo bomo ta dan prireditve ponovili. Pričakujemo obilne udeležbe.

Rihenberg.

Malo dopisov dobite iz naše občine in še ti ne prinašajo veselih novic. Že pred časom smo čitali v »Goriški Straži«, kako so nekateri snoparji kakor: konjski meštarji, Čigojniki in

Stankoti popolnoma izginili iz javnega življenja naše občine. Enaka usoda preti tudi nekemu gostilničarju pri Birsih, ki zasleduje politiko zgoraj imenovanih. Ker ni mogel ta gostilničar dobiti dovoljenja za javen ples pri županstvu za v nedeljo dne 5. t. m., se je njegova mlada sestra posluzila tukajšnjih črnih srajc ter potem njih izposlovala pri županstvu dovoljenje. — In to so bili nekoč »narodnjakarji«? Zdaj pa pomagajo nekaterim plesateljnim črnosrajčnikom »barjarje« delati.

Vendar v nedeljo ni bilo razven prav hudih plesalk in »zijač« domačinov zraven. Najbolj se je pa odlikoval del rihenberškega učiteljstva, ki je pri plesu sodeloval. Doslej še nismo vedeli, da spada v vzvišeni učiteljski poklic tudi pobiranje vstopnine in rediteljstvo pri javnih plesih. Naša mladina ima res v takih vzgojiteljskih svoj vzor.

Če je to norjenje bilo v nedeljo črn madež za Rihenberžane, je pa moral vsakogar razveseliti lep nastop Prosvetnega društva. Sicer so nekoliko poňagajali domači oblastniki, vendar se je vse lepo končalo in je društvo imelo popoln moralen uspeh. Vrlim fantom in dekletom moramo le častitati na uspehu, ki so ga dosegli, čeprav skoraj nimajo voditeljev. Le naprej!

Koritnica pri Grahovem.

Prosvetno društvo na Koritnici pri Grahovem ponovi v nedeljo 12. t. m. ob 3. uri popol. v prostorih gosp. Andreja Florjančič-a Iv. Česnikovo narodno igro »Domen« (žalozigra v 5. dej.). Igralo se bo tudi v slučaju slabega vremena. K obilni vdeležbi vladno vabi odbor.

Dornberg.

Po kratkem oddihu nam bo naša »Čitalnica« nudila zopet izreden užitek. Z nedosegljivo vztrajnostjo in kljub silnemu delu doma so pridni in že poznani igralci »Čitalnice« naštu-dirali Jurčič - Česnikovega »Domna«. Ta igra drži gledalca radi živahnega dejanja v napetem pričakovanju in je žela povsod, kjer je bila vpriporjena, popoln uspeh. Imeli bomo tudi priliko čuti par pesmi društvenega moškega in mešanega zbora. Ne dvomimo, da se vidimo v Dornbergu v nedeljo vsi, ki smo videli že lepo vrsto na splošno zadovoljnost uspeših prireditvev.

Ajdovščina.

Zadnji četrtek je umrla tu pri nas mati našega g. župnika gospa Marija Fon. Dosegla je častitljivo starost osemdesetih let. Pogreb se je vršil v soboto ob številni udeležbi. Blagi pokojnici naj sveti večna luč, g. župniku naše sožalje!

Iz Novakov.

V nedeljo 12. t. m. ob 3h popoldne priredijo novaški in robidniški ljudskošolski otroci veselico z zelo izbranim sporedom. Med drugim bodo igrali Finžgarjevo dvodejanko »Vedež«. Ker je čisti dobiček namenjen v prid ubožnim otrokom obeh šol, pridite okoličani, in vdeležite se prireditve v obilnem številu!

Šebrelje.

Iz Šebrelj smo prejeli prav oster dopis proti nastopanju tamošnjega učitelja. Res prav žalostno je, da moramo slišati, kako naš človek sramoti naše otroke. Za danes dopisa ne objavimo, ker upamo, da bo prizadeta oseba sama uvidela, da tudi Šebreljci vseh krivic ne bodo dolgo več prenašali. Če pa naš opomin ne bo nič hasnil, svetujemo Šebreljcem, da se v takih zadevah obrnejo na višjo šolsko oblast v Tstu, ki bo že tudi Šebreljskega učitelja podučila, kako se mora ravnati z otroci.

Ustje na Vipavskem.

V nedeljo dne 19 t. m. popoldne ob 3 in pol uri priredi naše prosvetno društvo »Zvon« veliko vrtno veselico z bogatim sporedom. Natančnejši spored objavimo pravočasno. Sosedna društva, pozor!

Sv. Križ na Vipavskem.

Zadnja nedelja je bila za našo faro in občino izreden dan. Dovolite mi, g. urednik, da Vam podam kratko poročilo. Najpomembnejši dogodek tega dneva je bila brezdvomno nova sv. maša, katero je daroval g. Viktorin Stanič iz spoštovane Staničeve družine na Otkovšu. Okrog pol desete ure predpoldne se je razvil iz rodne hiše svečan sprevoz duhovnikov, bogoslovcev, sorodnikov in prijateljev proti župnijski cerkvi. Zadnji je korakal g. novomašnik med očetom in materjo. Župnijska cerkev, ki je bila odeta v zelenje, je bila nabito polna. Prihiti niso samo domačini, temveč tudi verniki iz sosednih duhovnij, da prisostvujejo pomembni slavnosti. Profesor Terčelj je imel blesteč cerkven govor, v katerem je z njemu lastno živahnostjo očrtnal težki poklic duhovnika. Med sv. opravilom je pel domači pevski zbor, ki je dobro rešil nelahko nalogo. Novomašniku želimo tem potom še enkrat obilo sreče in božjega blagoslova na težavni poti, katero je nastopil. — Še predno se je začela sv. maša, se je vršila prva seja novoizvoljenega občinskega sveta. Sejo je vodil dosednji občinski komisar g. Del Bianchi iz Gorice, ki si je s svojim treznim in poštenim delom pridobil priznanje vseh občinarjev. Za župana je bil izvoljen bivši župan g. Karol Černigoj, za svetovalca pa gg. Vouk in Simonič. Častitamo g. Černigoja in želimo novemu odboru obilo uspehov. Popoldne se je vršila v društvenih prostorih veselica naše šolske mladine. Otroci so večinoma prav dobro rešili svoje vloge in so večkrat želi gromko priznanje od številnega navzočega občinstva. Škoda samo, da je bilo malo preveč... Pa molčimo in napravimo rajši piko, da ne bo skvarila grenka kaplja lepega spomina, ki nas bo vezal na minulo nedeljo.

Iz Črnič.

Pri nas smo imeli v nedeljo 28. junija, kakor smo že kratko poročali, toliko pričakovne občinske volitve, ki so pa bile naznanjene ljudem komaj kakih 12 dni poprej, zato, da ni bilo zlasti ob tem nagromadenem poljskem delu časa za večja volivna razburjenja. Volitve so se izvršile v znamenju že starih vaških in osebnih nasprotstev. Upamo pa, da bo novo starešinstvo vso skrb posvetilo izboljšanju gospodarskega položaja občine in občinarjev. Ravno na dan farnega patrona sv. Vida je preminul oče Andrej Rebek. Prejšnji dan je še počasi lezel doli na cesto pogledat in je hotel iti k maši. Hiral je že več časa. N. p. v m. — Na praznik sv. Petra in Pavla pa je praznovala naša Mar. Družba 15 letnico, odkar je bilo ustanovljena. Posebile so jo ob tej prilike vse sosedne sesterske družbe. Lepo je bilo videti to čez 260 deklet broječo četo, ki je pod plapolajočimi zastavami med petjem in pritkovanjem zvonov vkorakala v cerkev. Ta pa je bila tako okrašena kakor do tedaj še nikdar, vsa v zelenju in cvetju. Cerkevni govornik je bil g. župnik iz Dornberga, ki je kazal na junaškega duha, ki naj navdaja družbenice. — Po cerkveni pobožnosti je bil pozdraven sestanek družb v prostorih »Kat. slov. izobr. društva« in na društvenem odru je prav čedno vprazorila domača družba igro »Najdena hči«. — Bil je lep praznik, ki je pokazal, da je še mnogo poštenega veselja med nami. — Naše društvo se pa pripravlja, da 12. julija vprizori obširno in težko igro »Zloba in zvestoba« ter prvič nastopi s pomnoženim pevskim zborom. — Peronospora prav hudo razsaja po vinogradih v nižjih legah; pospešuje jo deževno vreme. Žito je dobro vselo. Bog nas varuj vsaj za naprej vremenskih nezdod!

Iz Gor. Branice.

Dne 21. junija smo položili temelje našemu prosvetnemu društvu. Takoj se je vpisalo 75 članov in vsak dan se priglašajo še novi, tako da računamo na približno 100 članov. Razveseljiv pojav, ako pomislimo, da šteje Branica le okoli 50 hiš. — Enoglasno smo

se priključili naši »Prosvetni zvezi« v Gorici. Imeli smo tudi že eno predavanje dramatične vsebine. Tudi praznik sv. Cirila in Metoda smo praznovali slovesno. Naša lepa pesem je vžgala srca ter bodrila v boju za naše svetlinje. Pokazali smo, da še tli v nas čut hvalečnosti do naših blagovestnikov, ki sta v boju za najsvetejše pravice našega slovanskega plemena mogli prestatiti tako težke krivice. — Fantje, dekleta, možje in žene braniškega prosvetnega društva, pokažite, da ste vredni potomci pradedov, ki so v znoju svojega obraza pojili to sveto grudo, se zanj borili ter častno zmagali.

Ideja, ki smo jo prižgali na praznik naših blagovestnikov, naj tudi v nadalje kaže pot, tisti cilj, za kojega so se borili naši največji možje. Vsi tedaj na delo za prospeh kmečko-delavskega ljudstva v Italiji. Bog živi!

Divača.

(Nekoliko pojasnila.)

Dne 20. maja je bila v Divači sv. birna. Prostor pred cerkvijo je bil okusno okrašen z venci, cvetjem in zelenjem. Sicer ni bilo slavloloka, kakoršen je v navadi v nekaterih krajih, pa to ni prav nič motilo: saj je še bolj primerno, da ni povsod okrašeno po enem in istem načinu, temveč da je nekoliko razlike. Prevzvišeni g. škof se je pripeljal v Divačo dne 19. zvečer nekoliko pred sedmo uro. Skoz pol ure pred prihodom in ob prihodu je slovesno zvonilo z vsemi tremi zvonovi. K sprejemu je prišla šolska mladina z gšč. učiteljico-voditeljico in tudi več drugih ljudi. Zelo veliko ljudi ni moglo priti, ker šteje župnija samo okrog šeststo prebivalcev in med temi je mnogo vslužbencev pri železnici in v uradih. Majhna, belo oblečena deklica je prevzvišenega pozdravila in mu podala šopek cvetk. Podoknice ni bilo in prav je bilo, da se je opustila, ker je bil prevzvišeni zelo utrujen in potreben počitka; je isti dan že v dveh cerkvah delil sv. birno. Drugi dan ob 9. uri se je pričela cerkvena slovesnost. Cerkev je bila prekrasno ozaljšana in čarobno razsvetljena. Petje in sviranje na orgljah je bilo umetno in čudovito ganljivo. Ljudi je bilo zelo veliko v cerkvi in vedli so se dostojno in spoštljivo. Vsa slovesnost se je vršila in izvršila zelo krasno in vzvišeno. Stori se je vse, kar se je moglo in prevzvišeni je rekel, da je bil z vsem zelo zadovoljen. — Štiri tedne po sv. birni je bila tu poroka gospodične Zore Obersnel. Poroka se je vršila zelo slovesno, ker so to želeli najbližji sorodniki zaročencev. Da so se vršile tudi zmagaj cerkve razne prireditve, je umevno, saj se to več ali manj vrši pri vsaki ženitnini. In pri tej ženitnini se ni zgodila nobena netaktnost. Pač pa so bili od zaročencev in njihovih sorodnikov zelo mnogi obdarovani z jestvinami in z denarnimi prispevki, kar je gotovo velika dobrotu v sedanjem času, zlasti za ubožnejše sloje.

V Divači, dne 3. julija 1925.

Josip Svetič, župnik.

Studeno pri Postojni.

Na praznik sv. Cirila in Metoda je priredila naša šolska mladina s sodelovanjem cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom neutrudljivega šolskega voditelja nepričakovano dobro uspelo veselico. Raznovrstne točke sporeda: Kratke otroške enodejanke, petje, godba —, bilo je vse tako primerno izbrano, da je mogel še največji nezadovoljnejši dobiti nekaj zabave. — Fantje, dela in požrtvovalnosti je treba in dajo se vse ovire premagati. Kjer je to, tam napreduje izobrazba in je doma pošteno veselje! Kjer tega ni, tam se išče zabava drugje in pri nas v neumnem in divjem plesu. Tam se trosijo težko prisluženi denarci in izdivja mladina. Kaj ne očetje?!? — G. voditelj, mi smo vam iz srca hvaležni, da ste zastavili vse svoje moči v to, da pokažete mladini pravo pot do izobrazbe in pravega veselja in da celo svoj prosti čas v to žrtvujete. Neustrašite se pa, ako vam tu pa tam pride kaka ovira in celo od

takih, ki bi morali vas podpirati. Posebno kot je bilo v tem slučaju, ko je bil čisti dobiček namenjen v podporo ubogim vaškim otrokom. Število nedvnežev, da kaj drugega ne rečem, se krči in oči se odpirajo. Posebej pa smo vam še hvaležni, da ste nam tudi v cerkvi upeljali lepo našo pesem, katera vzdiguje duha in srce k Bogu. Tudi vam pevcem in pevkom bodi izrečena čast in hvala! Naj vam ni žal za trud in žrtve, ki jih doprinašate! Mladina, ta pot je prava! Po njej korajžno naprej! Ne bo ti žal!

Eden v imenu več staršev.

Volče.

(Starodavno svetišče obnovljeno.)

V nedeljo 5. t. m. smo imeli v Volčah izredno slovesnost. Preč. g. dekan tolminski msgr. Ivan Rojec je ob asistenci novoimenovanega kobariškega župnika g. Alojzija Pavlina in domačega g. župnika slovesno blagoslovil na novo popravljeno nekdanj farno, sedaj podružno cerkev sv. Danijela, ki je najstarejša v Gorah. Isti dan popoldne tudi novi del pokopališča. Pri slovesni sv. maši je pel domači zbor pod vodstvom g. organista Andreja Majnika. Cerkev je popravil in pokopališč obzidal tehnični urad v Tolminu; moramo reči z veliko skrbjo. Zasluga gre predvsem gospodu dy. svet. Mahnič-u in njegovim inženirjem. Bodi jim tu izrečena prisrčna zahvala. Cerkev je v vojski hudo trpela. Šest metrov pod njo je bil zgrajen velik rov, ki je povzročil, da se je pri popravljanju podrla vzhodna stena in bi se lahko tudi zvonik prekučnil. Izginila je baročna lesena prižnica, ki je bila mojstrsko delo; izginile so freske dvanajstih apostolov okoli oltarja in vse druge slike. Ostal je pa gotični strop v prezbitariu in gotična okna. Zvonik je tudi ohranjen. Stoji sam zase 4 m preč od glavnega vhoda v cerkev. Večji zvon iz l. 1868. je ubit, mali iz l. 1516. je pa cel in nam je v nedeljo lepo pel.

Notranjost pokopališča je nanovo vredil sedanji g. župnik. Za nedeljo je ljudstvo skrbno popravilo in s cveticami ozaljšalo grobove, da je bilo kakor v cvetličnem vrtu. Priporočati je, da bi ostalo pokopališče vedno vsaj v takem stanu. Ali ne zaslužijo ranjki, da jim tudi tako kažemo pijeteto? V nekaterih krajih so pokopališča v tako žalostnem stanu, da je sramotno in se tuji po pravici zgražajo nad našo nemarnostjo v tem oziru. Naše pokopališče pri sv. Danijelu je v gorah najstarejše, staro vsaj tisoč let, bodi pa tudi najskebneje oskrbovano in zaljšano, da bo tudi v tem prvo.

(Nesreča.)

V petek 3. t. m. je vrgla krava tako nesrečno 79letnega Ivana Duša iz Volč št. 142, da si je zlomil nogo, pa tudi prsa poškodoval. Ubogi starček je ranam podlegel. Pokopali smo ga v nedeljo. Pokojnik je bil pošten, splošno priljubljen, svojčas tudi župan, vzoren družinski oče in skrben gospodar. N. p. v m.!

Spodnja Idrija.

V nedeljo je priredilo izobraževalno društvo »igro« Črnošolec. Ker je igra izredno dobro izpadla, je potrebno, da se tudi mi ustavimo nekoliko pri osebah, katere smo gledali na odru. V prvi vrsti moramo seveda pohvaliti »črnošolca«, ki je svojo težko vlogo izpeljal, kakor je pač najbolje znal in vedel. Njegov oče Orešnik se je s potekom igre vedno bolj razvijal. Mati Katra je bila posebno dobra, kadar je žalovala. V zadnjem dejanju je bila slabo šminkana. Sestra Cilka skozi celo igro skoro enako dobra. Rozalka, nekoliko premalo mlado šminkana, je bila neposredno pred smrtjo nekako premočna. Sicer je igrala dobro. Župnik je bil naravnost lep. Šminka izborna, mimika lepa, igra skozi in skozi prav dobra. Lija, graščakinja nas je prsenetila s svojo lepo izbero toalet, ki so ji stale vse prav dobro. Pa tudi igrala je res dobro, razen par gest z roko, ki so bile nekam trde. Slednje velja tudi za

Kalina, ki je sicer nastopal samozavestno kot star umetnik odra. Hostnik Janez, nekaj krat premehak, presanjav, sicer pa dober. Dekla Neža prav dobra. Jernaču je stala brada precej previsoko za tako visok oder in tako majhno dvorano. Ta šminka je bila prirejena za dosti večjo oddaljenost. Ciganka pa je imela lepo šminko, vendar je bila premalo živahna.

Splošno je bila igra cel čas lepo igrana, brez zatikljev, katerih smo bili včasih, žal, le preveč vajeni. Šminkal in vodil režijo je rudar Janez Kogoj, kateremu moramo na lepem uspehu prav odkritosrčno častiti!

Idrijske novice.

»Delo za složno sožitje«.

Nikdar do danes še nismo posegli v debato z listom »Giornale del Friuli«, če tudi smo se velikokrat čudili, kako da morejo Italijani prebaviti tako hrano. Zadnje čase pa se potrebe in zahteve našega prebivalstva v tem listu tako potvarjajo, da res ni mogoče več molčati. Ko ugotavlja »Edinost« z dne 30. maja t. l., da je moral podjetnik, ki gradi Gasilni dom odpustiti vse one fante, katere je vzel na svojo roko v delo ter da potem ni bil še nobeden sprejet, ako ni imel posebnega dovoljenja od tajnika tukajšnjega fašistovskega sindikata, odgovarja »Giornale del Friuli«, da je »Edinost« takoj, ko je dognala, da niso res vsi dninarji vpisani v fašjo, to svojo vest dementirala.

Na očitanje »Goriške Straže«, da je nasilno in protizakonito če podjetnik pošilja brezposelne k obč. komisariu, ta s priporočilnim pismom k tajniku fašistovskega sindikata in da šele slednji sprejme reševanje v delo ter ga s priporočilnim pismom pošlje k podjetniku nazaj, ugotavlja »G. d. F.«, da so vsi delavci zaposleni pri zgradbi G. D. slovenske narodnosti iz Idrije, vsi potrebni in do takrat brezposelni, kar vendar ni nihče izpodbijal. Dalje ugotavlja, da so bili samo trije res vpisani v fašistovski sindikat, o načinu sprejemanja pa raje molči!!! Ko je podprefektura zapazila ogorčenost prebivalstva nad takim postopanjem — saj je bilo že v ustih vseh rudarjev — in je dala menda ukaz, da se sindikat ne sme vtikati v sprejemanje delavcev privatnega podjetnika gradbe G. D., je pa »G. d. F.« ostro napadel tako postopanje politične oblasti.

Telovadni nastop.

Dne 28. pr. m. se je vršil pri nas krasno uspehi telovadni nastop. Radi pomanjkanja prostora, bo prihodnjič objavljena obširnejša ocena.

Kmetko-delavska zveza.

V Idriji se je ustanovila »Kmetko delavska zveza s sedežem v poslopju

»Ljudske posojilnice« št. 66., v zgornjih prostorih. Urađuje se ob nedeljah od 9—10. ure dopoldan, v nučnih slučajih tudi izven uradnih ur. K. d. z. stoji popolnoma na krščansko-socialnih načelih, zato je dolžnost vsakega krščanskega socialca, da pristopi kot člen. Prispevki so tako prirojeni, da jih zmore vsakdo, četudi je v pokoju ali brezposeln. Ni društva, o katerem bi pomagali sebi in drugim s tako malimi žrtvami kot je K. d. z. V njej so vpoštrevani vsi sloji, bodisi gmotno dobro ali slabo podprti. K. d. z. je vedno na razpolago v težkih in dobrih časih. Ne more se pa pomagati onim, ki so v težavah, ako se zanje ne ve, pa na bodo kmetje, delavci vpokojeni ali brezposelni. Zavedajte se tega! Tudi ni primerno da zavjedni krščanski socialci krepijo protiverske in proti krščanske strokovne ali politične organizacije.

NA PRODAJ JE HIŠA s štirimi njivami zemlje in malim vinogradom na lepem kraju pri strani vasi. Cena se izve pri lastniku Silvestru Povšiču v Šempasu, št. 206.

Pozor!

Naša zavarovalnica
'L'UNION'

— Gorica —

se je preselila s svojim
uradom
v Via Barzellini št. 2
I nadstropje.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

veliki brzoparniki:

»Conte Verde« 16. julija 1925.

»Conte Rosso« 6. avg. 1925.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 4. avg. 1925.

»Tomaso di Savoia« 18. avg. 1925.

Iz Genove v Buones Aires 19 dni.

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 20. julija 1925.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi »Trgovski Dom«

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica
in rezerve:

Din. 50,000.000

CENTRALA

LJUBLJANA

Rezerva S H S
Din.

10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrstne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.